

Vámos György: Viperák

2013 február 18. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Most 2013-at írunk, lassan kitavaszodik. Ki gondolná, hogy a 2006-os szeptemberi és októberi történések felelősei immáron hat éve nem kerültek rács mögé? Joggal merül fel a kétely: lehet, hogy semmi sem történt valójában?

Pedig volt ott minden! Lovasroham, tévészékház elleni támadás, elszabadult harckocsi.

Azóta már kormányváltás is történt, sőt, az új kabinet kétharmados felhatalmazásának félidején is túl vagyunk, de vajon mégis ki vagy mi állhatja útját a felelősségre vonásnak? Gondoljunk csak bele abba, hogy még az is elfordulhatott az elmúlt hat év során, hogy megpróbálták elhíttetni velünk: nem is történt szemkilövés. Pedig volt. Többeknek is a szeme világába került a gumilövedékkel való lövöldözés, többen szereztek életre szóló, maradandó sérülést, de az igazsághoz az is hozzátartozik, hogy az utca emberén kívül a rendőrök is szenvedtek különböző sérüléseket, nem beszélve arról, milyen lelki traumát kellett átélniük azoknak a fiatal rendőröknek, akiket a tévé ostrománál koncként dobott oda a vezetés. Provokáció történt?

Gyönyörű színpad volt, amikor a rádióban, máig tisztázatlan körülmények között, adásba került Gyurcsány Ferenc szövege. Természetesen nem teljes terjedelmében, hanem csak kiragadott részletek hangzottak el a májusban, az MSZP-frakciónak tartott tájékoztatójából. Tartalmuk felborzolta az emberek kedélyét. Tehát ott tartunk, hogy biztosan nem tudjuk, ki lehetett a kiszivárogtató, valamint, hogy ki adott engedélyt a beszéd részleteinek lejátszására. Gyurcsány óriási hibát követett el, amikor nyilvánosságra kerültek zárt körben elhangzott szavai, ki kellett volna használnia a miniszterelnököt megillető lehetőségeket, és azonnal megszólalni a rádióadás után, hiszen biztos lehetett benne, hogy országos felháborodás lesz! De ő nem tette, soha nem tudjuk meg, hogy miért. Vagy annyira bízott magában, vagy rossz tanácsot adtak neki, így sajnos megakadályozhatatlanok voltak a következmények. Kisebbségi csoportokban tömegek vonultak az utcára, követelve a miniszterelnök azonnali lemondását. Jogos volt-e vajon a tömegek követelése, hogy Gyurcsány távozzon azonnali hatállyal a politikai életből? Döntse el ki-képe maga... Tény, hogy ezt követően mindennaposá váltak az utcai megmozdulások. A Kossuth téren „állóháború” alakult ki, az egyre gyülekező emberek Gyurcsány lemondását követelték, de szerencsére mégsem történt semmiféle atrocitás. A rendőrség hiteltelenül rosszul, manipuláltan kommunikálta az eseményeket. Gergényi budapesti rendőrfőkapitány, aki szakmájának megszállottja, bizonyíthatóan több alkalommal valótlanságokat állított a sajtótájékoztatókon. Gondoljunk például arra, amikor közölte: vipera nevű eszközt nem alkalmazott a rendőrség. Közben pergett a film, amelyen még azt is lehetett látni, hogy egy rendőr elejtette a viperát. Petrétei belügyminiszter pedig közölte, hogy papucsban, otthon nézte az eseményeket. Komikussá tette önmagát. Persze továbbra is megválaszolatlan a kérdés, voltak-e provokátorok, hiszen mindmáig teljesen megmagyarázhatatlan, hogy miként robbanhatott ki az akkori tévészékház ostroma úgy, hogy a környező utcákban komoly rendőri erők állomásoztak, tétlenül. Amikor betörték a székház ajtaját, a tömeg – mintha csak parancsszóra tenné – hirtelen megállt. Néhányan nekiugrottak a székházban lévő élelmiszer- és üdítőautomatáknak, majd mindent hátrahagyva felszívódtak, a petíciót lobogtatókkal együtt. Már senki semmit nem akart beolvasni a tévében. Egy-két hét múlva szinte teljesen el is terelődött a figyelem ezekről az eseményekről, hisz közeledett október 23., amely a forradalom leverése óta mindig vészterhes dátumnak számított. A magyar embereket addigra már annyi sérelem érte, hogy teljesen mindegy volt, kire és mire szavazott valaki, valamelyik négy év biztosan hozott már kellemetlenségeket. 2006. október 23. nemcsak egy egyszeri megemlékezés volt a magyar polgárok számára, hanem a forradalom 50. évfordulója!

A maga módján mindenki várta, hogy tisztességgel emlékezhessen mindazokra, akik életüket adták a szabadságért. Arra senki nem számított, hogy a méltóságteljes megemlékezés helyett turbulens jelenetek, utcai összecsapások alakulnak ki. A Fidesz az 50. évforduló megemlékezésére nagygyűlést szervezett. Nyilván biztosra vette, hogy a szeptemberi tévészékház asatocitások nem ismétlődnek meg az Astoriánál. Nagyon sok polgári beállítottságú ember ment el a közös emlékezésre. Senki sem gondolt arra, hogy néhány órán belül az Astoria és környéke a hozzá tartozó mellékutcákkal együtt szinte véres csatatérre változik. A legfélelmetesebb a lovasroham volt, amelyet teljesen feleslegesen indítottak Gergényiek a tömeggel szemben. Az ilyen nagymértékű utcai jelenetekhez nem szokott emberek egyszerre nem is akartak hinni a saját szemüknek. A helyzet katasztrofális volt. Remélhetőleg még hasonló sem történik soha többé az országban! De hiába a rengeteg tanú, hiába a sérült emlékezők és rendőrök, ismét fel kell tennünk a kérdést: hogyan fordulhat el egy demokráciában, egy normális társadalomban, hogy az események óta eltelt hat évben még mindig nem történt meg a felelősségre vonás, háborítatlanul éli világát Bene László (volt országos rendőrfőkapitány) és Gergényi Péter (volt budapesti rendőrfőkapitány)? Önöknek nem hiányzik a válasz ennyi év után?

Vámos György - magyarhirlap.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS

100 ÉVVEL TRIANON UTÁN

DVD

A trianoni gyaláatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden magyarnak látnia kell”

Ajánló